

11) (*Ingen Interesssekasser for Bøder*).

§ 997 affattes saaledes:

„Enhver i offentlig Sag faldende Bøde tilfalder Statskassen, hvad enten Bøden ikendes ved Dom eller vedtages, eller den — i de Tilfælde, hvori saadant efter Lovgivningen kan ske — fastsættes ved Øvrighedsbeslutning.

I Sager, der kun kunne forfølges privat, tilfaldte de ved Dom ikendte Bøder Statskassen, hvorimod det ved Forlig staaer Parterne frit at bestemme, hvorhen en vedtagen Bøde skal falde.“

Af *R. Andersen, Brorsen, Frederiksen, Ingward Jensen, Jørgen Jensen, Lars Jensen, Laust Jensen, Jensen-Knudstrup, Kierkegaard, R. Nielsen (Præstø A. 4. V.), Peder- sen-Nytkov, L. Rasmussen (Ribe A. 4. V.), Sandbæk, Sveistrup og C. Sørensen*:

Til § 7.

12) Til Paragraffen føjes et nyt Punktum, saalydende:

„Ved hver Landsret kan, om fornødent, saadant Hverv overdrages til 3 af Rettens Dommere. Overdragelsen sker for et Aar ad Gangen og kan fornyes“.

Af *N. Andersen, Birch, Bjerre, Dinesen, Ellinger, Hammerich, Johan Knudsen, Krabbe, Lange, Mads Larsen, Martin Madsen Halsted, Parkov, Emil Petersen, Chr. Reventlow og Trier*:

Til § 130.

13) Som nyt Stykke tilføjes:

„I Paakendelse af Klagemaal mod Medlemmer af Sagførersamfundet deltog tre Landsretsdommere, udpegede af Landsrettens Formand for hvert enkelt Tilfælde. Landsrettens Formand kan dog i Stedet for tre udpege to Landsretsdommere og en Lægmand, naar han skønner, at en paa det paaklagede Forhold særlig kyndig Lægmands Skøn vil være af Værdi. Justitsministeriet udvirker en kgl. Resolution om, hvilken Fremgangsmaade der skal følges ved Udtagelse af en saadan sagkyndig Lægmand til Deltagelse i Sagførerraadets Kendelser.“

De stillede Ændringsforslag samt Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling under eet.

Krabbe: Til Begrundelse af de Ændringsforslag, jeg har stillet i Forbindelse med nogle andre Medlemmer, vil jeg til- lade mig at sige nogle faa Ord.

Efter at Lovforslaget havde været til Behandling i Landstinget i 5 Maaneder — der havde været nedsat Udvalg og var foretaget en meget grundig, meget omhyggelig og i mange Henseender god Behandling, blot ikke i den Retning, som Folketingets Flertal eller i alt Fald Folke- tingets demokratiske Del ønskede —, er Lov- forslaget kommet herover, og enhver af os, som ikke hentede sine Anskuelser fra andet end, hvad Lovforslaget selv maatte tilsige, gik ud fra, at der maatte blive nedsat Udvalg, og at Sagen ogsaa her i Tinget vilde blive undergivet en grundig og dygtig Behandling. Men til vor store Forundring saa vi, at det blev anderledes, at Lovforslaget med meget korte Frister kom til første og anden Behandling, at intet Udvalg blev nedsat. Under disse Forhold blev der fra det Parti, hvortil jeg hører, ved anden Behandling stillet et Ændrings- forslag, som gik ud paa at føre Lovfor- slaget under et tilbage til den Skikkelse, det havde, da vi vedtog det i Efteraaret 1905. Derved vilde man nemlig bringe Lov- forslaget i en saadan Skikkelse, at det inde- holdt fuldstændig Adskillelse af Doms- magten fra Forvaltningen, Gennemførelse af Grundlovens Fordring om Nævninger, Mundtlighed og Umiddelbarhed, i øvrigt alt, hvad Folketinget ved de tidligere Be- handlinger satte Pris paa.

Dette samlede Forslag — som jeg paa Grund af en midlertidig Fraværelse ikke deltog i, men fuldstændig billigede — blev ikke vedtaget af det høje Ting. Nu til tredie Behandling vilde det være unaturligt at gentage det. Men det vil, tror jeg, findes naturligt, at vi ikke have undladt at stille Ændringsforslag. Vi have stillet Forslag i Enkeltheder, men selv- følgelig ikke saaledes, at vi have udstykket det tidligere Forslag i alle dets Bestand- dele og opstillet alle de Ændringsforslag, som vilde kræves for at give samme Re- sultat som det, der tilsigtedes ved anden Behandling. For det første vilde det være en unyttig Demonstration, men dernæst vilde man komme til at undvære de tek- niske Fuldkommenheder i Enkeltheder, som Landstingets Behandling har givet Forslaget.

Der er ogsaa med Hensyn til Realite- ten foretaget Fremskridt i Landstinget. Der er en Linie, jeg kunde have Lyst til at fremhæve her, da jeg ikke har set, at den er bleven nævnet ved den store Kvinde- demonstration, og den dog har saa stor Betydning for Kvindebevægelsen. I al Stil- hed har Landstinget sat ind, at Kvinder